

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๕ /๒๕๕๒

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคม
เขตพื้นที่ ๒ เกี่ยวกับสถานที่ทำงานของผู้ประกันตน

.....

ผู้อุทธรณ์ : นายเฉลิมพล อินทร์พักทัน
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความของนางสาววรรณพร [REDACTED] มีหนังสือ ที่ ๒.๐๙๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ขอรบว่า ปัจจุบัน [REDACTED] ทำงานอยู่ที่ใด

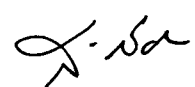
สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๓/๑๕๑๒๓ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๐ ว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งคนได้มาหรือล่วงรู้ เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ” ดังนั้น ข้อมูลสถานที่ทำงานของ [REDACTED] ถือเป็นข้อมูลที่นายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ จึงไม่สามารถที่จะให้ข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๒.๑๑๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๘๕ /๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบอำนาจจากนางสาววรรณพร [REDACTED] เป็นโจทก์ฟ้อง [REDACTED] จำเลย ตามสัญญากู้ยืม ต่อมาศาลแขวงพระนครเหนือมีคำพิพากษาตามคดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๙๓๐/๒๕๕๑ ให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์เป็นเงินจำนวน ๑๑๖,๓๖๕.๔๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๐๕,๕๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑) เป็นต้นไปจนกว่าจำเลยจะชำระเสร็จ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๒.๐๙๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ขอรบว่าปัจจุบัน [REDACTED] ทำงานอยู่ที่ใด เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการบังคับคดีกับจำเลย แต่สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๒.๑๕๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า คดีนี้ศาลได้พิพากษาถึงที่สุด และศาลได้มีหมายบังคับคดีเพื่อให้โจทก์ไปดำเนินการติดต่อที่กรมบังคับคดี หรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดนั้นๆ ที่มีเขตอำนาจศาลตั้งอยู่ เพื่อบังคับคดีเอาทรัพย์สิน หรือสิทธิต่างๆของจำเลย วิธีการบังคับคดีเอาทรัพย์สิน หรือสิทธิต่างๆ ของจำเลย โจทก์จำต้องสืบทรัพย์ให้ได้ว่าจำเลยมีทรัพย์สินใดๆ บ้าง เพื่อทำการยึด หรือมีสิทธิเรียกร้องใดๆ บ้าง เพื่อทำการอายัด ข้อมูลดังกล่าวส่วนมากมักอยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ เพื่อใช้เป็นเอกสารหลักฐานยืนยันว่าเป็นทรัพย์สิน หรือสิทธิเรียกร้องของจำเลย ซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาจริง โดยโจทก์ต้องนำไปแถลงต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีคำสั่งยึด หรือมีคำสั่งอายัดสิทธิเรียกร้องของจำเลยได้ ตามประมวลวิธีพิจารณาความแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๒๘๒ และการที่สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ไม่เปิดเผยข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่คำนึงถึงความเสียหายตลอดจนผลกระทบต่อโจทก์ และไม่เป็นการส่งเสริมกระบวนการทางกฎหมายให้มีความศักดิ์สิทธิ์ เพื่อสร้างความเชื่อถือต่อระบบความคุ้มครองของกฎหมายที่ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และหากสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ เปิดเผยสถานที่ทำงานปัจจุบันของจำเลย โจทก์ย่อมมีเอกสารหลักฐานนำไปแสดงต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทำการอายัดสิทธิเรียกร้องของจำเลย คือ เงินเดือน เงินพึงได้ เงินปันผล เงินโบนัส หรือเงินได้จากการลาออกที่ควรได้จากสถานที่ทำงานปัจจุบันนำเงินมาชำระหนี้ให้แก่

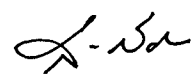
คำวินิจฉัย ที่ สค ๘๕ /๒๕๕๒

โจทก์ได้ตามกฎหมาย

สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ รง ๐๖๒๓/๒๒๓๘๕ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมดังนี้

๑. กรณีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น ข้อมูลประวัติสุขภาพ ฐานะการเงิน ประวัติการทำงาน ข้อมูลเกี่ยวกับอายุ วัน เดือน ปีเกิด ชื่อบิดามารดา คู่สมรส สถานที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องห้ามเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น ยกเว้นการขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ (๑) – (๙) ซึ่งกฎหมายให้อำนาจแก่หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ แม้ปราศจากความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลในการพิจารณา มีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลที่กฎหมายได้มีข้อยกเว้นไว้ เมื่อพิจารณากรณีการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลโดยเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาเป็นผู้ออกและได้แสดงหลักฐานคำพิพากษาศาลฎีกา ถ้าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕) จึงใช้ดุลพินิจมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น เนื่องจากการเปิดเผยจะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานประกันสังคม การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ เช่น นายจ้าง ลูกจ้าง จะไม่ให้ข้อมูลที่แท้จริง ทำให้สำนักงานประกันสังคมไม่สามารถดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบได้ถูกต้องตามความเป็นจริง ส่งผลต่อเสถียรภาพของกองทุนประกันสังคมในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และการเปิดเผยไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะหรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะน้อยกว่าความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น จะทำให้ลูกจ้างลาออกจากงาน ทำให้เกิดความไม่มั่นคงต่อเสถียรภาพของสถาบันครอบครัวของลูกจ้าง ซึ่งต้องย้ายหนี หางานทำใหม่ หากหางานไม่ได้ก็อาจก่อให้เกิดปัญหาต่อสังคมในอนาคต เป็นต้น

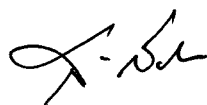
๒. การขอข้อมูลข่าวสารของนายจ้างอันถือเป็นข้อเท็จจริงของนายจ้างที่นายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๕ จึงใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) ซึ่งการเปิดเผยไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

คำวินิจฉัย ที่ สค ๘๕ /๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สถานที่ทำงานของ ██████████ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก และหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ และในกรณีนี้ไม่ปรากฏว่ามีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๓

(รองศาสตราจารย์สมยศ เชื้อไทย)

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๕ /๒๕๕๒

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

(นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์)

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบูลย์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วรเจตน์ ภาคีรัตน์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายอีกหาญ โตมรศักดิ์)

หมายเหตุ รองศาสตราจารย์วรเจตน์ ภาคีรัตน์ กรรมการ เดินทางไปราชการต่างประเทศ
จึงไม่ได้เข้าร่วมพิจารณาเรื่องนี้ และลงนามในคำวินิจฉัย